

Arrest

nr. 281 533 van 7 december 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 juli 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van 30 juni 2022, tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat R. JESSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 15 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 23 juni 2022 diende zij een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf op grond van het *“Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan”* (verder genoemd: het Uitvoeringsbesluit).

1.3. Deze aanvraag werd op 30 juni 2022 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN MACHTIGING TOT VERBLIJF

Mevrouw
[...]

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 23/06/2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

In het kader van deze aanvraag legde u volgende documenten voor: een Armeens paspoort, geldig van 26/06/2017 tot 26/06/2027 en een Armeense huwelijksakte van uw huwelijk met meneer P. G.. Uit opzoeking in de gegevensdatabank blijkt dat uw echtgenoot op 23/06/2022 eveneens een aanvraag tijdelijke bescherming deed en eveneens het voorwerp uitmaakt van een weigering tot machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 57/30, § 1, van de wet en naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Vermits u noch over de Oekraïense nationaliteit beschikt, noch kan aantonen dat u vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht werd afgegeven, valt u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij in de synthesesamenvatting uiteenzet als volgt:

“EERSTE EN ENIG MIDDEL:

de artikelen 57/29 §1 en 57/30 §1 t.e.m. 48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'Vreemdelingenwet'); artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382; de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 8 EVRM;

De bestreden beslissing stelt dat artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 de personen bepaalt op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is. Verder stelt de beslissing simpelweg dat zij niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt aangezien verzoekster noch over de Oekraïense nationaliteit beschikt, noch kan aantonen dat zij voor 24 februari legaal in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht werd afgegeven.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 luidt als volgt:

“De personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is

1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

- a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;
- b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;
- c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.

2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

3. Overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2001/55/EG kunnen de lidstaten dit besluit ook toepassen op andere personen, onder wie staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne, die legaal in Oekraïne verbleven en die niet in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong kunnen terugkeren.

4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:

a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;

b) de minderjarige ongehuwde kinderen van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of van diens huwelijkspartner, zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen;

c) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van een in lid 1, punt a) of punt b), genoemde persoon.”

De Europese Commissie moedigt de lidstaten aan om ook de familieleden, zoals hierboven omschreven, van deze derdelanders in aanmerking te nemen voor tijdelijke bescherming.

Verwerende partij was er van op de hoogte dat verzoekster getrouwd is met de heer P. G. (OV.nr. ...) en dat zij samen sinds 1996 in Oekraïne, regio Kiev woonden. Er wordt evenmin betwist dat de echtgenoot van verzoeker vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven.

Maatregelen die het recht op verblijf beperken, kunnen in bepaalde gevallen een schending van artikel 8 EVRM inhouden, indien deze onevenredige gevolgen hebben voor het privé- of gezinsleven van de verzoekster. Artikel 8 EVRM kan ook een positieve verplichting inhouden om een verzoeker een effectief en toegankelijk middel te bieden om zijn rechten uit hoofde van dat artikel te genieten.

Het spreekt voor zich dat er sprake is van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM tussen verzoekster en haar echtgenoot. Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met verzoeksters gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM.

Daar de echtgenoot van verzoekster een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf indiende en onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt aangezien hij aantoonde dat hij voor 24 februari legaal in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht werd afgegeven diende de bestreden beslissing hiermee rekening te houden. Verzoekster en haar echtgenoot zijn immers van mening dat zij niet in veilige en duurzame omstandigheden kunnen terugkeren naar hun land van herkomst zoals bedoeld in artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 VAN DE RAAD van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan stelt het volgende:

“(11) Dit besluit strekt ertoe tijdelijke bescherming in te voeren voor Oekraïense onderdanen die in Oekraïne verblijven en sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt door de militaire invasie van de Russische strijdkrachten die op die datum begon. Tijdelijke bescherming moet tevens worden ingevoerd voor onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die sinds 24 februari 2022 uit Oekraïne ontheemd zijn geraakt en die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne de vluchtelingenstatus of gelijkwaardige bescherming genoten. Daarnaast is het van belang de eenheid van gezinnen te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status genieten.

Daarom moet ook tijdelijke bescherming worden ingevoerd voor de gezinsleden van die personen indien het gezin reeds in Oekraïne bestond en er verbleef ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden.”

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekster.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoeien op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

‘Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)’.

Verwerende partij stelt onterecht in haar nota met opmerkingen dd. 04.08.2022 dat het feit dat verzoekende partij een gezinslid is van een persoon die onder artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 valt, irrelevant is in het kader van de beoordeling van de voorwaarden voor tijdelijke bescherming in het kader van voormeld uitvoeringsbesluit, te meer nu de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in de bestreden beslissing vaststelt dat de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf ook geweigerd werd aan de echtgenoot van verzoekster.

Verzoekster is gehuwd met dhr. P. en bijgevolg is er sprake van een familie-of gezinsleven zoals bedoeld in art. 8 EVRM tussen haar en haar echtgenoot. Haar echtgenoot valt onder de genoemde categorieën van personen in het Uitvoeringsbesluit aangezien hij aantoonde dat hij voor 24.02.2022 legaal in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning. Hoewel verzoekster eveneens jarenlang in Oekraïne verbleef met haar echtgenoot, had zij in tegenstelling tot haar echtgenoot geen geldige permanente verblijfsvergunning.

Verwerende partij laat in haar nota met opmerkingen gelden dat de aanvraag tot machtiging tot verblijf van de echtgenoot van de verzoekende partij eveneens werd geweigerd, dit omwille van het feit dat niet aangetoond werd dat haar echtgenoot niet op duurzame wijze naar Armenië zou kunnen terugkeren. Zij benadrukt dienaangaande dat de weigeringsbeslissing dewelke genomen werd t.a.v. de echtgenoot van de verzoekende partij rechtsgeldig en uitvoerbaar moet worden geacht tenzij en tot dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er anders over zou beslissen (zie ook R.v.St. nr. 50.134, 09.11.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 49.748, 20.10.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 43.513, 28.06.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.).

Bijgevolg concludeert verwerende partij dat verzoekster dan ook geen schending van artikel 8 EVRM kan aanvoeren, dewelke essentieel gestoeld is op de zuiver hypothetische overweging dat de weigeringsbeslissing t.a.v. de echtgenoot zou worden vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Echter dient gewezen te worden op het feit dat de echtgenoot van verzoekster eveneens een beroep indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend onder het rolnummer RvV 278 730, waarin uitgebreid geargumenteed werd waarom hij en zijn echtgenote niet op duurzame wijze naar Armenië zouden kunnen terugkeren. Het spreekt bijgevolg voor zich dat huidig beroep samenhangt met het beroep dat door de echtgenoot werd ingesteld en dat indien de weigeringsbeslissing t.a.v. de echtgenoot van verzoekster vernietigd zou worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de weigeringsbeslissing van verzoekster eveneens vernietigd dient te worden.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.2. Verzoekster voert als grief aan dat haar echtgenoot heeft aangetoond dat hij voor 24 februari 2022 in Oekraïne heeft verbleven met een permanente verblijfsvergunning. Zij betoogt dat zij samen met haar echtgenoot sinds 1996 ten noorden van Kiev heeft gewoond. Zij meent dan ook dat artikel 8 van het EVRM geschonden is.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster niet betwist dat zij geen Oekraïense verblijfsvergunning heeft voorgelegd. De aanvraag die verzoeksters echtgenoot indiende werd door de verwerende partij geweigerd omdat niet werd aangetoond dat hij niet op een veilige en duurzame wijze kan terugkeren naar Armenië. Tegen deze beslissing werd beroep aangetekend bij de Raad, gekend onder het algemeen rolnummer RVV 278 730 / II. Bij arrest nr. 281 532 van 7 december 2022 werd dit beroep verworpen.

Uit het gegeven dat ten aanzien van verzoeksters echtgenoot werd vastgesteld dat een terugkeer naar Armenië op een veilige en duurzame manier mogelijk is, volgt dat verzoekster niet van haar echtgenoot wordt gescheiden. Er wordt geen schending van het gezinsleven aannemelijk gemaakt.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT